

Ο μακαριστός Γέροντας Μάρκελλος μιλάει για τους αόρατους ασκητές στο Άγιο όρος.

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Έχουμε ακούσει τον Γέροντα Παΐσιο. π. Μάρκελλε, να βεβαιώνει την ύπαρξη των γυμνών ασκητών την συνεχή, καθώς αναπληρώνονται κατά θαυμαστό τρόπον οι εις Κύριον απερχόμενοι εξ αυτών. Θα έχετε ακούσει κι εσείς ασφαλώς πολλά. Μιλήστε μας για αυτούς, αλλά και για άλλα απλά και απλοϊκά γεροντάκια πού έζησαν στο Περιβόλι της Παναγίας και το κατεκόσμησαν ωσάν άνθη μυρίπνοα, πνευματικά.

Γ.Μ.: Για τούς αοράτους γυμνούς ασκητές, έχουμε πράγματι ακούσει πολλά. Μ.Μ.: Όπως:

Γ.Μ.: Να σάς πω μίαν ιστορία τους: Ήταν ένας δόκιμος, Ιωάννης το όνομα του, τον όποιον είχε υποτακτικό ένα Γέροντα πολύ σκληρό. Ο Ιωάννης δεν αναπαυόταν κοντά του, γιατί δεν τον βοηθούσε πνευματικά να βρει τη νοερά προσευχή, τον δυσκόλευε στην άσκηση κλπ.. Πήγε λοιπόν ό Ιωάννης -επειδή ήτο φιλότιμο παιδί και ήθελε να προκόψει στην αρετή- κι έκανε Πνευματικό έναν άλλο Γέροντα στα

Καυσοκαλύβια. Αυτός τον συμβούλευσε να σηκώνεται τη νύκτα, την ώρα που κοιμόταν ο Γέροντας του και να κάνει τότε τα πνευματικά του καθήκοντα, τον αγώνα του. Πράγματι ο Ιωάννης σηκωνόταν τη νύκτα και αγωνιζόταν κρυφά. Όμως ο Γέροντας του τον πήρε είδηση και τον μάλωσε, γιατί κάνει άλλα από αυτά που τον πρόσταξε αυτός. Τί να κάνει ο Ιωάννης, αποφάσισε να σηκώνεται να φεύγει τις νύκτες για να μη τον παίρνει είδηση ο Γέροντας.

Σηκωνόταν λοιπόν μόλις κοιμόταν ο Γέροντας του και πήγαινε στο Κυριάκο της σκήτης κι εκεί έξω 'από τον νάρθηκα έκανε μετάνοιες, προσευχές, αγρυπνούσε με άσκηση και κόπο πολύ. ' Μία βράδια εκεί που προσευχόταν, βλέπει να έρχεται ένας από αυτούς τούς γυμνούς ασκητές, αρκετά ηλικιωμένος. Πλησιάζει ο ασπρομάλλης αυτός Γέροντας χωρίς να δει τον Ιωάννη -γιατί ήτο σκοτάδι- στέκεται μπροστά στην πόρτα της εκκλησίας, την σταυρώνει κ ή πόρτα ανοίγει! Μπαίνει, προχωρεί στο κέντρο του ναού, πέφτει στα γόνατα, σηκώνει τα χέρια προς τον ουρανό και αρχίζει να προσεύχεται μεγαλοφώνως.

Προσευχόταν ώρα πολλή. Όταν τελείωσε, βγαίνει έξω, σταυρώνει πάλι την πόρτα και ή πόρτα κλείνει! Σαν να μη μπει και να μη βγήκε κανείς... Ξεκινά και παίρνει τον δρόμο ανηφορικά, να πάει στην κορυφή του 'Αθωνας. Μόλις είδε όλα αυτά ο Ιωάννης, λέει συγκλονισμένος μέσα του. Να, αυτός είναι Γέροντας για μένα. Αυτόν θα επακολουθήσω. Τον παίρνει λοιπόν κατά πόδα. Μπροστά ο γέροντας, πίσω ο υποτακτικός σε αρκετή απόσταση, « να μη τον καταλάβει.

Λίγο πριν φθάσουν στην Παναγία -ένα εκκλησάκι κάτω από την αθωνική κορυφή όπου σταματούν συνήθως οι προσκυνηταί για να ξεκουραστούν λίγο ή να περάσουν τη νύκτα- φοβήθηκε ο Ιωάννης μη τυχόν πάρει άλλο μονοπάτι ο Γέροντας και τον χάσει. Τάχυνε λοιπόν το βήμα για να τον φθάσει, για να πάρει την ευχή του και να του ζητήσει να τον κάνει υποτακτικό. Μόλις τον πλησίασε, τον κατάλαβε ο Γέροντα! ασκητής. Σταματάει λοιπόν, γυρνάει και του λέει κάπως «άγρια»:

- Που πηγαίνεις;

- Γέροντα, ήλθα να πάρω την ευχή σου. Σε παρακαλά να με πάρεις δόκιμο κοντά σου, γιατί δεν αναπαύομαι στον Γέροντα μου.

- Εκεί που μένουμε εμείς, είναι πολύ δύσκολες οι συνθήκες. Δεν μπορείς να ζήσεις εκεί. Θα πάς πίσω στον Γέροντα σου.

- Μα ο Γέροντας μου με πιέζει πολύ. Έχω πολλές δυσκολίες, άγιε Γέροντα.

- Όχι, παιδί μου, εκεί θα πάς. Εκεί θα μείνεις και από εκεί θα βρεις τον παράδεισο.

- Να 'ναι ευλογημένο. Εφ' όσον δεν μπορώ να κάνω διαφορετικά, να 'ναι ευλογημένο. Θα γυρίσω πάλι πίσω

Παίρνει την ευχή και κάνει να φύγει. Τον φωνάζει ο ασκητής. Με λαχτάρα γυρίζει και ακούει να του λέει: Πρόσεξε, παιδί μου, ετοιμάσου γιατί σε λίγο καιρό θα φύγεις από αυτό τον κόσμο και θα φύγεις μέσα από αυτή την υπακοή. Δεν θα αλλάξεις Γέροντα. - Να ναι ευλογημένο, λέει πάλι ο Ιωάννης. Κατεβαίνει, πάει στον Πνευματικό του, έτσι κι έτσι του λέει βρήκα έναν αόρατο γυμνό ασκητή και του ζήτησα να με κάνει υποτακτικό του, αλλά αυτός μου είπε κάνω υπακοή και να παραμείνω στον Γέροντα μου και σε λίγες ημέρες μου είπε ότι θα φύγω από αυτό τον κόσμο. Όπως σου είπε έτσι θα κάνεις και έτσι θα γίνει, του είπε ο Πνευματικός του. Πράγματι σε λίγο διάστημα τελείωσε ο δόκιμος Ιωάννης, κοιμήθη!

Όταν ηλθε ή ώρα και έκαναν την εκταφή, από την αγία κάρα του έτρεχε μύρο! Τα έχασαν οι Γεροντάδες. Τόσο νέος υποτακτικός, μάλιστα δόκιμος και όμως απέκτησε την χάρη! Με αυτό το περιστατικό βλέπετε τί σημαίνει υπακοή. Δίπλα σ' αυτόν τον σκληρό Γέροντα και όμως από εκεί θα πάς στον παράδεισο, του είπε ο ασκητής.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. ΛΟΓΟΣ ΑΘΩΝΑΣ ΤΕΥΧΟΣ 10 ΠΕΙΡΑ ΠΑΤΕΡΩΝ.

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com